

ساسانيان او يفتليان:

اردشېر د خپل ورور پاچا شاهپور له مرگ نه وروسته پاچا شو. پلار يې پاپک او نيکه يې ساسان نومېده، چې د پارس په پلازمېنه استخر (Stakher) کې د اناھيتا (Anahita) خدای گوټي په معبد کې مذهبي مشر و. د اردشېر پاچايي په ساساني ياده شوه، لکه د پارتا پاچايانو چې د خپلې پاچايي مؤسس ارساس لقب غوره کړی وو، اردشېر لا جنرال و چې د پارت پاچا ارته بانوس لښکرې يې په درېيم ځل جنګ کې په سوسيانه کې ماتې کړې او په ۲۲۶ مخزېږدي کې يې د پاچايي اعلام وکړ، خو دی زړه د غسي يوه پياوړي ائتلاف سره مخ شو چې له ارمني، پارتي، کوشاني او هم له رومي لښکرو نه جوړ و، خو دغه ائتلاف له دوه کاله جنګ کولو نه وروسته له مېنځه لاړ. په داسې حال کې چې د ارمنستان خسرو نومي پاچا چې په اصل کې د ارساس له کورنۍ څخه و، مقاومت ته لس کاله نور هم دوام ورکړ. په پای کې دی هم مات شو. له هغه وروسته اردشېر د غسي امپراتوری خاوند شو، چې له فرات نه تر مرو، هرات او سيستان پورې غزېدلې وه. اردشېر له څلوېښت کاله پاچايي کولو نه وروسته له هغه مړ شو، چې له پارس نه يې د پارتاد

لاس په لنډولو، د باختر په لاندې کولو او د نورو دښمنانو په ځپلو سره د ساساني امپراتورۍ په نامه د هخامنشي امپراتورۍ ژوندۍ کړه. ځای ناستی زوی یې پاچا شاهپور چې د رومیانو او کوشانیانو تر مېنځ کې و، په پرله پسې ډول په ارمني مسئله کې ښکېل او تل د کوچي قومونو تر فشار لاندې واقع و. چې غوښتل یې د قفقاز له کوتلونو څخه واوړي او دده امپراتورۍ د غومره پیاوړې نه وه، چې له ټولو سره مقابله وکړي. د دغې مقابلي پر ځای یې په کوشاني امپراتورۍ و دانگل، چې د ورېښمو او نورو څیزونو د ترانزیتي سوداګرۍ له امله ښه شتمنه وه. د نقش رستم د معبد په ډېوال باندې د شاهپور له قول نه لیکل شوي، چې بریالی پوځ یې پېښور چې د کوشانیانو د ژمي پلازمېنه وه، و نیوله، د اباسین ناوې یې تر لاسه کړه او د شمال خواته په وړاندې تګ کې له هندو کش نه واوښت او باختر یې لاندې کړ. هلته دا هم ویل شوي، چې شاهپور له آمو نه هم تېر شو او سمرقند او تاشکند یې هم و نیول. بیا د لویدیځ په لور تر سوریې پورې لاړ او انتیاک یې هم و نیو، چې د سوریې مرکز و. خو په ۲۷۲ زېږدي کې د هغه له مړینې نه وروسته په امپراتورۍ کې یې نارامی پیدا شوه. دوه زامن یې یو په بل پسې د لنډ وخت لپاره واکمن شول، په همدغه مهال کې رومیان په لویدیځ او کوشانیان په ختیځ کې د ساسانیانو په تاوان دمخه ولاړل، خو دوه شاهپور

چې په واک شو، د دواړو د تېري مخه ونيوله، خو له ختيځ روم سره مقابلې نه اوږده وه او په مړينې سره يې د امپراتورۍ فيوډالي اړستو کراتان له زردشتي روحانيانو سره يو موټی شول او دغه امتياز يې ترلاسه کړ، چې دوی به له هغه وروسته د واکمنۍ کورنۍ غړی د پاچايي لپاره غوره کوي. پر هغه برسېره د پېنځمې پېړۍ په لومړۍ څلورمې کې د يفتلي دولت په نامه يو قوي دولت د يوچيانو يا کوشانيانو ځای ونيو او هغه ساسانيانو ته يو لوی گواښ شو.

يفتليان سوچه پوونده قوم و، خو د هويت په اړه يې اختلاف دی. ځينې يې "سپين هونان" گڼي، خو مک گورن دغه نظر د اعتبار وړ بولي چې وايي يفتليان په خاص ډول د ترفان له تخاري ويونکيو خلکو څخه يانې اريايي نژاد دي. دغه نظر د دغه واقعيت انعکاس دی، چې د يوچيانو او د ترفان د خلکو ژبه هندو اروپايي وه. په هر حال په ۴۰۲ زېږدي کې چې مغولي اوارانو (Avars) د ځاگان يا خاقان په سروالی يوه امپراتوري جوړه کړه، يفتليانو کاشغريته مخه وکړه او د کارا شهر يا کاراښار (Kara Shar)، کوچيا کوڅه (Kucha)، کاشغراو خوتن (Khutan) ښاري دولتونه يې لاندې کړل او څه وخت وروسته يې له کاشغريته سغدiane لاندې کړه، خو نه په کاشغراو نه په سغدiane کې مېشته شول او د باختريه

لوري يې مخه وکړه او د يوچيانو وروستی پاچا کيدارا (Kidara) يې پرارته اړ کړ او هغه اول په کابل او بيا په شمالي هند کې د کيداري سلطنت جوړ کړ، خو د هغه په پرار سره زياتره يوچيان په باختري کې پاتې شول. يفتليانو په باختري کې واکمني پيل کړه او د بادهاغس (Badhaghis) ياد باد سيمه يې مرکز وگرزوه. دا وخت شايد د زېږدي ۴۲۵ کال و. دوی وروسته له هند وکش نه هم واوښتل، کابل او کندهار يې لاندې کړل او يوه لويه امپراتوري يې جوړه کړه.

يفتلي دولت د غومره پياوړی شو، چې يو ځل يې د ساساني امپراتوري پاچا پيروز په جنگ کې مات او دپته اړ کړ، چې ورته باج ومني، خو هغه له هغو سره په بل جنگ کې مات او ووژل شو. د ساساني بل پاچا خسرو (۵۳۱-۵۷۹) د ترکانو په مرسته چې د مغولو او اريايي خلکو مخلوط وو، يفتليان مات کړل او د اموسين يې د خپلې امپراتورۍ پوله وگرزوله. پاچا خسرو په لويديځ کې د بېزانس له امپراتورۍ نه هم ډېرې سيمې ترلاسه کړې، خو په پای کې د بېزانس يا ختيځ روم امپراتور هېراکليس دغه سيمې د وړې اسيا او ارمنستان په گډون ترېنه بېرته ونيولې او بيا يې د خضرانو په مرسته د دجلې ناوه هم لاندې کړه او ستيسفن (Ctesiphan) ښار يې محاصره کړ، خسرو هم ژوند له لاسه ورکړ. په دغو

جنگونو سره دواړه امپراتوري گانې ناتوانې شوې، په داسې حال کې چې په ساساني امپراتوري کې دننه واره دولتونه هسک شول، لکه هسې چې په کوشاني امپراتوري کې هسک شوي وو. دغې وضع د ساساني وروستي پاچا په واکمنۍ کې د خليفه عمر په وخت کې عربي پوځونو ته موقع ورکړه، چې اول د بين النهرين په قاديسه کې او بيا د همدان په جنوب په نهاوند کې دغه پوځونه مات کړي. درېيم يزدگرد هم لکه د هخامنشيانو وروستي پاچا درېيم داريوش په شان ختيځ ته په شا شو، چې په پای کې په مرو کې د خسرو نومي ژرنده کړي په لاس ووژل شو^(۱۰۳) او د هغه په مرگ سره د ساساني ۴۲۵ کلنه امپراتوري هم ختمه شوه.

له هغه وروسته په سيمه کې د اسلام په نامه دغسې ژوند طرز رواج شو، چې له پخوانيو ژوند طرزونو نه يې گرد سره توپير لاره.

پوونده او مېشت ولسونو ته يو عمومي نظر:

اوس ددې وخت دی، چې له دغې لنډې تاريخي سروې نه وروسته ددغو پوونده او مېشتو ولسونو د کلتور او دولتي نظام په اړوند عمومي تبصرې وشي او بيا په هغو کې د پښتون او پښتنو څرک ولټول شي.